

vědecký spor mezi Komisí a členským státem, který se týká určité lokality, avšak nikoli pro případy, v nichž, jak je tomu v projednávaném případě, se jedná o neúplné předložení seznamů lokalit.

Procesněprávní námítky, které uplatnila žalovaná, tedy nejsou opodstatněné.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. dubna 2008 Dorel Juvenile Group, Inc., proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 24. ledna 2008 ve věci T-88/06, Dorel Juvenile Group, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-131/08 P)

(2008/C 158/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dorel Juvenile Group, Inc. (zástupce: Dr. G. Simon, Rechtsanwältin)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 24. ledna 2008 ve věci T-88/06;
- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 11. ledna 2006 ve věci R 616/2004-2 a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že posouzení podmínek pro zápis ochranné známky ze strany SPS je příliš restriktivní. Navrhovatelka uvádí, že SPS posoudil povahu pojmu „SAFETY 1st“ pomocí samostatné analýzy části „1st“ a založil své rozhodnutí na předpokladu, že jelikož část „1st“ nemá rozlišovací způsobilost, nemůže tuto způsobilost nabýt ani ve spojení s částí ochranné známky

„SAFETY“. Podle navrhovatelky měl SPS rozlišovací způsobilost ochranné známky posoudit na základě celkového vnímání pojmu „SAFETY 1st“ běžným spotřebitelem. Rozdělení ochranné známky Soudem prvního stupně na její součásti neodpovídá pohledu a přístupu spotřebitelů.

Napadený rozsudek je založen na kritériu, podle kterého se výraz safety first používá na označení výrobků, na nichž je uvedena požadovaná ochranná známka, „jako informace týkající se kvality a vlastností výrobků“. Navrhovatelka tvrdí, že toto kritérium je relevantní v kontextu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 ⁽¹⁾, není však použitelné ve vztahu k čl. 7 odst. 1 písm. b). Soud prvního stupně tedy svůj názor, že dotčené označení spadá do působnosti čl. 7 odst. 1 písm. b), založil na skutečnosti, že nesplňuje podmínky na ochranu stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. c).

Konečně navrhovatelka uvádí, že SPS rovněž nezohlednil skutečnost, že čl. 12 písm. b) nařízení č. 40/94 obsahuje korigující pravidlo pro výklad čl. 7 odst. 1 písm. b).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 1994, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 2. dubna 2008 – Intercontainer Interfrigo (ICF) SC, další účastnice řízení: Balkenende Oosthuizen BV a MIC Operations BV

(Věc C-133/08)

(2008/C 158/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Intercontainer Interfrigo (ICF) SC

Další účastnice řízení: Balkenende Oosthuizen BV a MIC Operations BV

Předběžné otázky

- a) Má být čl. 4 odst. 4 Římské úmluvy⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení vztahuje pouze na dopravní nájemní (charterové) smlouvy o nájmu dopravního prostředku na jednu jedinou cestu a že na všechny jiné druhy dopravních nájemních (charterových) smluv se toto ustanovení nevztahuje?
- b) V případě kladné odpovědi na otázku a): Má být čl. 4 odst. 4 Římské úmluvy vykládán v tom smyslu, že jestliže předmětem jiných druhů dopravních nájemních (charterových) smluv je rovněž přeprava zboží, příslušná smlouva, pokud jde o tuto přepravu, spadá do rozsahu působnosti tohoto ustanovení a ve zbývajících částech se rozhodné právo určí podle čl. 4 odst. 2 Římské úmluvy?
- c) V případě kladné odpovědi na otázku b): Podle kterého z obou uvedených právních řádů je pak nutno posoudit námitku promlčení nároků z této smlouvy?
- d) Spočívá-li těžiště smlouvy v přepravě zboží, má v tomto případě zůstat rozdělení, které je popsáno v otázce b), nezohledněno a určí se pak právo rozhodné pro všechny části smlouvy podle čl. 4 odst. 4 Římské úmluvy?

V souvislosti s důvodem, který je uveden v bodě 3.6 ii):

- e) Má být zvláštní úprava uvedená v čl. 4 odst. 4 druhé větě Římské úmluvy vykládána v tom smyslu, že domněnky uvedené v čl. 4 odst. 2, 3 a 4 neplatí teprve tehdy, jestliže ze všech okolností vyplývá, že kolizní kritéria uvedená v těchto ustanoveních nemají pro určení rozhodného práva skutečnou hodnotu, nebo už i tehdy, jestliže z nich vyplýne, že převahuje spojitost s jinou zemí?

⁽¹⁾ Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. dubna 2008 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, proti rozsudku Soudu prvního stupně (šestého senátu) vydanému dne 29. ledna 2008 ve věci T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada Evropské unie

(Věc C-141/08 P)

(2008/C 158/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (zástupci: J. F. Bellis, advokát, G. Vallera, barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Komise Evropských společenství, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA, Italská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek;
- vyhovět týmž návrhovým žádáním, která byla vznesena v rámci řízení před Soudem prvního stupně ve věci T-206/07, tj. zrušit nařízení (ES) č. 452/2007⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se vztahuje na navrhovatelku;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení před Soudem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody.

V rámci svého prvního důvodu navrhovatelka vytýká Soudu, že neodpověděl na první důvod, kterým se domáhala zrušení, jelikož jej odmítl na základě závěru, který je zjevně v rozporu s písemnostmi ze spisu; diskuse týkající se výkladu čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení⁽²⁾ a bodu 44 rozsudku Soudu ze dne 14. listopadu 2006, Nanjing Metalink v. Rada (T-138/02, Sb. rozh. s. II-4347) je irelevantní. Rada totiž sama ve své žalobní odpovědi uvedla, že právě proto, že Komise dospěla k závěru, že podmínky požadované pro změnu původně zvoleného řešení, jak byly objasněny ve výše citovaném rozsudku, nebyly splněny, změnila své konečné stanovisko, kterým byl žalobkyni přiznán status podniku činného v tržním hospodářství. Soud tedy založil svoje úvahy na nepřesných závěrech a zároveň se nevyslovil k výkladu čl. 2 odst. 7 písm. c) předmětného základního nařízení a k otázce, zda tento článek Komisi dovoluje změnit v průběhu řízení své původní stanovisko ohledně toho, zda má být přiznán status podniku činného v tržním hospodářství, či nikoli.

V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Soud dospěl k nesprávnému závěru, že porušení jejích práv obhajoby, třebaže byla tímto soudem zjištěna a potvrzena, nemohlo vést ke zrušení napadeného nařízení, protože neexistovala žádná možnost, že by správné řízení mohlo skončit s jiným výsledkem. Diskuse